

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3137/2020
03.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Бранислав Манић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Душан Ђурчин, адвокат из ..., ради сметања државине, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 136/20 од 03.03.2020. године, у седници одржаној 03.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 136/20 од 03.03.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Панчеву Гж 136/20 од 03.03.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Панчеву П 1127/2019 од 27.11.2019. године, у првом ставу изреке, одбијен је приговор пресуђене ствари. У другом ставу изреке, одбијен је предлог тужилаца да суд одреди привремену меру којом би се обавезао тужени да се током трајања овог поступка суздржи од сметања поседа које тужиоци имају на кп.бр. .. КО ..., вођњом и паркирањем свог аутомобила на истој парцели, или на било који други начин, под претњом новчане казне у износу од 100.000,00 динара. У трећем ставу изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је утврђено да је тужени извршио сметање поседа тужилаца дана 25.07.2019. године и 26.07.2019. године, тако што је паркирао своје возило у крајњем десном горњем углу избетонираног дела кп.бр. .. КО ..., на којој тужиоци имају право коришћења. У четвртм ставу изреке, обавезан је тужени да се убудуће суздрже од сметања поседа које тужиоци имају на кп.бр. .. КО ..., паркирањем свог аутомобила у крајњем десном горњем углу избетонираног дела исте парцеле, под претњом новчане казне у износу од 100.000,00 динара. У петом ставу изреке, тужбени захтев је одбијен у преосталом делу којим је тражено да се утврди да је тужени сметао посед тужилаца тако што је пролазио својим возилом и паркирао га на парцели кп.бр. .. КО ... и да се обавезе тужени да се суздржи од сметања поседа паркирања аутомобила на овој парцели, док је тужба одбачена у делу којим је тражено да се утврди да је тужени сметао посед тужилаца и у дужем периоду пре 25.07.2019. године. У шестом ставу изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 87.727,50 динара.

Решењем Вишег суда у Панчеву Гж 136/20 од 03.03.2020. године, у првом ставу изреке, жалба туженог је делимично усвојена, а делимично одбијена. У другом ставу изреке, првостепено решење је потврђено у првом ставу изреке. У трећем ставу изреке, преиначено је првостепено решење у трећем и четвртом ставу изреке и одбијен тужбени захтев тужилаца који су тражили да се утврди да је тужени извршио сметање поседа тужилаца 25.07.2019. године и 27.06.2019. године, тако што је паркирао своје возило на кп.бр. .. КО ... на којој тужиоци имају право коришћења и да се обавезе тужени да се убудуће суздржи од сметања поседа на наведени начин, под претњом новчане казне у износу од 100.000,00 динара. У четвртом ставу изреке, укинута је првостепено решење у преосталом усвајајућем делу којим је прецизирано да је до сметања поседа дошло у крајњем десном горњем углу избетонираног дела кп.бр. .. КО ..., те је наложено туженом да се суздржи од даљег сметања поседа тужилаца на овом делу парцеле. У петом ставу изреке, првостепено решење је преиначено у шестом ставу изреке у делу одлуке о трошковима, тако што су тужиоци обавезани да туженом накнаде трошкове парничног поступка у износу од 88.500,00 динара. У шестом ставу изреке, тужиоци су обавезани да туженом накнаде трошкове жалбеног поступка у износу од 36.800,00 динара.

Против решења донетог у другостепеном поступку, тужиоци су изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажним решењем одлучено је о захтеву тужилаца за заштиту од сметања поседа, односно државине, уз примену одговарајућих одредаба материјалног права, Закона о основама својинскоправних односа, који се примењује на тужбене захтеве у овој врсти спорова. Оцењујући дозвољеност изјављене ревизије, Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Наиме, ревизија тужилаца указује само на погрешну примену материјалног права, а не и на разлоге из члана 404. Закона о парничном поступку. Сходно напред наведеном, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, јер из напред изнетог следи да у овом предмету није потребно одлучивати о ревизији ради новог тумачења права, ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе, са којих разлога је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, чланом 452. став 5. ЗПП, прописано је да против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена. Како се у конкретном случају ревизијом побија одлука донета у парници због сметања државине, то је ревизија тужилаца недозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Са напред наведених разлога, применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**